

Ställningstagande angående statliga krisstöd

Bakgrund

Sedan många år har skogsbruket, liksom andra näringar, fått en koldioxidskattereduktion (skatteåterbäring) som staten, av konkurrensskäl, lagt på dieselförbrukande verksamheter såsom industri, sjöfart, jord och skog mm. Info om detta finns på Skatteverkets hemsida.

Skattemyndigheten är tydlig med att denna återbäring är avsedd för ”den som förbrukar diesel” vilket bland annat framgår av deras ställningstagande (130 70899-05/111). Där står exempelvis:

”Berättigad till återbetalning/avdrag får den anses vara som har köpt in bränslet och antingen själv förbrukat det för det skattebefriade ändamålet eller tillhandahållit det tillsammans med den arbetsmaskin i vilket förbrukning skett för det skattebefriade ändamålet.” Se även Bilaga 1

LRF Entreprenad menar att detta visar att dieselstödet ska tillfalla utföraren, givet att inget annat har avtalats.

Detta är en kompensation för kostnader.

Efter den extremt torra sommaren 2018 ville staten genom en engångsinsats subventionera verksamheter som drabbats hårt. Verksamheter som innehar arbetsmaskiner inom skogsbruket tillhörde den kategorin. Det stödet utformades dock genom att under en period reducera skatten på diesel, dvs med samma instrument som den ”ordinarie” konkurrensneutraliserande skattereduktionen på diesel, trots att grundorsaken var att en annan.

Detta är en kompensation för utebliven intäkt.

LRF Entreprenad menar:

1. Det är inte rimligt att en engångssubvention för att kompensera vid krisläge likställs med hanteringen av den årligt återkommande kostnadsneutraliserande subventionen som staten ger enligt ovan. Engångssubventionen är en kompensation till entreprenören för de extrema svårigheter som rådde 2018
2. Det är direkt olämpligt att som uppdragsgivare själsvåldigt ”reglera” utförarens ersättningsnivåer utifrån denna extra engångssubvention.

LRFs grundprincip är att de olika typer av stöd som staten vill utge ska tillfalla avsedd mottagare.

LRF Entreprenad kan därför inte komma till någon annan slutsats än att dieselsubventionen i detta fall ska stanna hos entreprenören.

2020-05-11

Bilaga 1.**Skatteverkets ställningstaganden****Rätt till koldioxidskattebefrielse för förbrukning av bränsle i arbetsmaskiner inom jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet****Datum:** 2005-02-07**Område:** Punktskatt**Dnr/målnr/löpnr:**

130 70899-05/111

1 Sammanfattning

Skatteverket anser att följande ska gälla vid bedömningen av om förbrukning av högbeskattad olja (nedan benämnt bränsle) i ett annat fordon än personbil, lastbil eller buss skett i sådan yrkesmässig jordbruksverksamhet som medför rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 14 lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE). Nedan används arbetsmaskin som gemensam benämning på andra fordon än personbil, lastbil eller buss.

Bedömningen ska utgå ifrån om aktiviteten, i vilken arbetsmaskinen använts, faller inom vad som enligt normalt språkbruk bör avses med jordbruk. Skatteverket anser inte att det har någon betydelse om ett jordbruksföretag utför aktiviteten i egen regi eller uppdrar åt annan att praktiskt utföra aktiviteten.

Även bränsle som förbrukas i en arbetsmaskin som av annan tillhandahålls ett jordbruksföretag inklusive bränsle kan enligt Skatteverkets uppfattning omfattas av skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 14 LSE.

Berättigad till återbetalning/avdrag får den anses vara som har köpt in bränslet och antingen själv förbrukat det för det skattebefriade ändamålet eller tillhandahållit det tillsammans med den arbetsmaskin i vilket förbrukning skett för det skattebefriade ändamålet.

Ovanstående synsätt ska tillämpas även på skogsbruks- och vattenbruksverksamhet.

2 Bakgrund och frågeställning

Den 1 januari 2005 infördes, genom en ändring av 6 a kap. 1 § LSE, möjlighet till delvis befrielse från koldioxidskatt på bränsle som förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av arbetsmaskiner.

Fråga är om endast bränsle som den som själv bedriver yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet köpt in och själv förbrukat i arbetsmaskiner i den egna jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamheten är berättigad till befrielse från koldioxidskatt eller om även annans bränsleförbrukning under vissa omständigheter kan omfattas av skattebefrielsen.

Det är inom jordbruks- och skogsbrukssektorerna vanligt förekommande att entreprenadföretag med hjälp av egna arbetsmaskiner, på uppdrag av ett jordbruks- eller skogsbruksföretag utför vissa tjänster av jordbruks- eller skogsbrukskaraktär. I dessa fall använder entreprenadföretaget vanligtvis eget bränsle. Frågan är om sådan bränsleförbrukning berättigar till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 14 LSE. Det förekommer även att två eller flera jordbruks- eller skogsbruksföretag i olika former organiserar en gemensam maskinpark. Även i vissa av dessa fall tillhandahålls arbetsmaskinerna inklusive bränsle. Frågan är om även sådan bränsleförbrukning berättigar till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 14 LSE.

2020-05-11

3 Gällande rätt m.m.

Av 6 a kap. 1 § 14 LSE följer att skattebefrielse medges med en viss procentsats av koldioxidskatten för förbrukning av högbeskattad olja i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks-, eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar.

Bestämmelsen har kommenterats i prop. 2004/05:1, s. 217:

"Från jordbruksorganisationerna har länge framförts att den skatt som belastar dieselolja som används i arbetsmaskiner inom jordbruket i flertalet konkurrentländer är nedsatt till låga nivåer. I Sverige finns ingen skattenedsättning för sådan användning. Skatten är densamma som den som gäller för användning i personbilar, lastbilar och bussar. Regeringen anser att det av konkurrensskäl finns anledning att sätta ned skatten också för arbetsmaskiner som används i det svenska jordbruket. Detta bör också gälla de andra areella näringarna skogsbruket och vattenbruket."

Skattebefrielsen erhålls antingen genom avdrag i punktskattedeklarationen eller genom återbetalning i enlighet med följande bestämmelser.

Av 7 kap. 1 § första stycket 4 LSE framgår att den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. LSE.

Av 9 kap. 2 § första stycket LSE framgår att om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. LSE så medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

4 Skatteverkets bedömning

Prop. 2004/05:1 anger inte att någon begränsning ska göras avseende vad som avses med jordbruksverksamhet i detta sammanhang, utan använder begreppet *"arbetsmaskiner som används i det svenska jordbruket"* (s. 217).

Mot bakgrund av ovanstående anser Skatteverket att bedömningen av om förbrukningen skett i en yrkesmässig jordbruksverksamhet, med rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 14 LSE, bör utgå ifrån om aktiviteten i vilken arbetsmaskinen använts faller inom vad som enligt normalt språkbruk bör avses med jordbruk. Skatteverket anser inte att det har någon betydelse om ett jordbruksföretag utför aktiviteten i egen regi eller uppdrar åt annan att praktiskt utföra aktiviteten.

Enligt Skatteverkets uppfattning bör inte endast det förhållandet att bränslet av annan tillhandahålls ett jordbruksföretag tillsammans med arbetsmaskinen innebära att bränslet inte omfattas av skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 14 LSE. Skatteverket anser att även sådan bränsleförbrukning omfattas av skattebefrielsen under förutsättning att arbetsmaskinen använts i yrkesmässig jordbruksverksamhet.

Berättigad till återbetalning/avdrag får den anses vara som har köpt in bränslet och antingen själv förbrukat det för det skattebefriade ändamålet eller tillhandahållit det tillsammans med den arbetsmaskin i vilket förbrukning skett för det skattebefriade ändamålet.

Ovanstående synsätt ska tillämpas även på skogsbruks- och vattenbruksverksamhet.